

A. Lowenthal: CENZURNĚ-PRŮMYSLOVÝ KOMPLEX

- CZ24 News | 29. dubna 2023

Věděl jsem, že je to v mém světě špatné, ale pravda se ukázala být mnohem horší, než jsem si dokázal představit.

Jmenuji se Andrew Lowenthal. Jsem progresivně smýšlející Australan, který byl téměř 18 let výkonným ředitelem asijské nevládní organizace [EngageMedia](#) zaměřené na lidská práva online, svobodu projevu a otevřené technologie. Můj životopis zahrnuje také stipendia v Berkman Klein Center na Harvardu a Open Documentary Lab na MIT. Po většinu své kariéry jsem pevně věřil v práci, kterou jsem dělal a která se podle mého názoru týkala ochrany a rozšiřování digitálních práv a svobod.

V posledních letech jsem však se zoufalstvím sledoval, jak se v mém oboru odehrává dramatická změna. Organizace a kolegové, s nimiž jsem léta spolupracoval, jako by najednou začali klást menší důraz na svobodu slova a projevu a zaměřili se na novou oblast: boj proti „dezinformacím“.

Dlouho předtím, než se objevily [#TwitterFiles](#), a rozhodně předtím, než jsem reagoval na výzvu Racketu, aby pomohl „[vyřadit mainstreamovou propagandistickou mašinerii](#)“, jsem vyjadřoval [obavy](#) z toho, že se „antidezinformace“ stávají nástrojem cenzury. Pro členy týmu EngageMedia v Myanmaru, Indonésii, Indii nebo na Filipínách byl nový konsenzus elit Západu, který dává vládám větší moc rozhodovat o tom, co se smí říkat na internetu, opakem naší práce.

Když malajská a singapurská vláda [zavedly zákony](#) o „falešných zprávách“, EngageMedia podpořila síť aktivistů, kteří proti nim vedli kampaň. Vedli jsme semináře o digitální bezpečnosti pro novináře a obhájce lidských práv, kteří byli ohroženi vládními útoky, a to jak virtuálními, tak fyzickými. Vyvinuli jsme [nezávislou videoplatformu](#), která se snaží obejít cenzuru ze strany velkých technologií, a podpořili jsme [účastníky kampaní v Thajsku](#), kteří bojují proti pokusům vlády potlačit svobodu projevu. V Asii byly vládní zásahy do projevu a vyjadřování normou. Progresivní aktivisté, kteří usilovali o větší politickou svobodu, často hledali morální a finanční podporu na Západě. Nyní se Západ obrací proti základní hodnotě svobody projevu ve jménu boje proti dezinformacím.

Než jsem byl pověřen sledováním dezinformačních skupin a jejich sponzorů v rámci projektu Racket, myslel jsem si, že mám přesnou představu o tom, jak velké toto odvětví je. Dvě desetiletí jsem se pohyboval v širší oblasti digitálních práv a viděl jsem rychlý růst antidezinformačních iniciativ zblízka. Znal jsem mnoho klíčových organizací a jejich vedoucích představitelů a samotná společnost EngageMedia byla součástí antidezinformačních projektů.

Po získání přístupu k záznamům [#TwitterFiles](#) jsem zjistil, že tento ekosystém je mnohem větší a má mnohem větší vliv, než jsem si představoval. K dnešnímu dni jsme shromáždili téměř 400 organizací po celém světě, a to jsme teprve na začátku. Některé organizace jsou legitimní. Existují i dezinformace. Ale mezi ovce je i velké množství vlků.

Podcenil jsem, kolik peněz se pumpuje do think-tanků, akademických a nevládních organizací v rámci boje proti dezinformacím, a to jak ze strany vlády, tak ze strany soukromé filantropie. Ještě to počítáme, ale odhadoval jsem to na stovky milionů dolarů ročně a asi jsem ještě naivní – Peraton dostal od Pentagonu [kontrakt za miliardu dolarů](#).

Nevěděl jsem zejména o rozsahu a míře práce skupin, jako jsou [Atlantic Council](#), [Aspen](#)

[Institute](#), [Centrum pro analýzu evropské politiky](#) a poradenské společnosti, jako jsou [Public Good Projects](#), [Newsguard](#), [Graphika](#), Clemson's [Media Forensics Hub](#) a další.

Ještě znepokojivější bylo, jak moc se na tom podílí vojenské a zpravodajské financování, jak úzce jsou tyto skupiny propojeny a jak moc se mísí s občanskou společností. Graphika například obdržela grant ministerstva obrany ve výši 3 milionů dolarů, stejně jako prostředky od amerického námořnictva a letectva. Atlantic Council (nechvalně proslulá Digital Forensics Lab) získává finanční prostředky od americké armády a námořnictva, společností Blackstone, Raytheon, Lockheed, centra NATO STRATCOM Center of Excellence a dalších.

Již dlouho rozlišujeme mezi „civilními“ a „vojenskými“ jednotkami. Zde v „občanské společnosti“ působí řada skupin financovaných armádou, které se mísí, splývají a splývají s těmi, které se zasazují o lidská práva a občanské svobody. Grafika také pracuje pro Amnesty International a další bojovníky za lidská práva. Jak jsou tyto věci slučitelné? V čem spočívá tento morální drift?

E-maily na Twitteru ukazují na soustavnou spolupráci mezi vojenskými a zpravodajskými úředníky a elitními „pokrokáři“ z nevládních organizací a akademické obce. Podpisy „oni/oni“ se mísí s .mil, @westpoint, @fbi a dalšími. Jak se FBI a Pentagon, kdysi zapřísáhlí nepřátelé pokrokářů za jejich útoky na Černé pantery a mírové hnutí, za jejich válečné štvání a hrubé přefinancování, začaly slučovat a spolčovat? Společně se účastní předvolebních cvičení a sdílejí předkrmy na konferencích pořádaných oligarchickými filantropy. Tento kulturní a politický posun byl kdysi těžkým oříškem, ale nyní je to tak jednoduché, jako si navzájem posílat cc'ing.

Ještě horší je, že zástupci vojensko-průmyslového komplexu jsou v oblasti digitálních práv chváleni. V roce 2022 se na největší konferenci v oblasti digitálních práv RightsCon (kterou EngageMedia spolupořádala v roce 2015 na Filipínách – Blinken tehdy nevystoupil) [významně objevil americký ministr zahraničí Anthony Blinken](#). Blinken dohlíží na Global Engagement Center (GEC), jednu z nejdůležitějších iniciativ americké vlády v oblasti boje proti dezinformacím (viz #TwitterFiles 17), a nyní údajně [inicioval vlastní dezinformační kampaň](#) související s notebookem Huntera Bidena – dopis o „ruské informační operaci“, který podepsalo 51 bývalých pracovníků amerických zpravodajských služeb.

Bývalí protivníci se setkávají prostřednictvím silné průřezové linie, která sleduje cestu od boje proti terorismu přes boj proti násilnému extremismu až po policejní kontrolu každodenních projevů a politických odlišností ve stylu Minority Report.

Podcenil jsem také, jak jednoznačně se mnohé organizace stavěly k narativní policii, která někdy zjevně přechází od boje proti dezinformacím k monitorování mylných názorů. Stanfordský projekt [Virality Project](#) doporučil, aby Twitter klasifikoval „pravdivé příběhy o vedlejších účincích vakcín“ jako „standardní dezinformace na vaší platformě“, zatímco [Algorithmic Transparency Institute](#) hovořil o „občanském naslouchání“ a „automatizovaném sběru dat“ z „uzavřených aplikací pro zasílání zpráv“ s cílem bojovat proti „problematickému obsahu“, tj. špehovat běžné občany. V některých případech byl problém už v samotném názvu nevládní organizace – například [Automated Controversy Monitoring](#) provádí „monitorování toxicity“ s cílem bojovat proti „nežádoucímu obsahu, který vás spouští“. Nic o pravdě či nepravdě, jde o kontrolu narativů.

Vládní a filantropičtí oligarchové kolonizovali občanskou společnost a zprostředkovali tuto cenzuru prostřednictvím think-tanků, akademické obce a nevládních organizací. Řekněte to však tomuto sektoru a ten se semkne kolem svých vládních, vojenských, zpravodajských, velkých technologických a miliardářských mecenášů. Oblast byla koupena. Je kompromitován. Poukazovat na to není vítáno. Udělejte to, a do „koše politováníhodných“ pro vás.

Akta Twitter také ukazují, jak moc se nevládní organizace a akademická obec začlenily do vnitřní elity Big Tech, které vnucovaly své nové hodnoty proti svobodě projevu. To vysvětluje část antagonismu vůči Elonu Muskovi, který je z klubu vyhodil, nemluvě o všech „měšťácích“, které na platformu pustil zpět. (Muskovo rušení je sice zlepšením, ale je zjevně nedůsledné a přináší vlastní problémy).

Přestože členové saúdskoarabské královské rodiny jsou velkými akcionáři starého i nového Twitteru, nevládní organizace a akademická obec se k vlastnictví Twitteru před Muskem nikdy příliš nevyjadřovaly. Je to tentýž saúdský režim, který vraždí novináře, dohlíží na systém genderového apartheidu, popravuje homosexuály a je zodpovědný za více emisí CO₂, než si kdo dokáže představit. Pro pokrokaře, kteří se na to dívali skrz prsty, by to měly být otázky, na kterých si vylámu zuby.

V minulých dnech by oblast digitálních práv věnovala velkou pozornost #TwitterFiles, stejně jako tomu bylo v případě odhalení Wikileaks nebo Snowdena. Velká část téže oblasti, která kdysi Wikileaks a Snowdena chválila, je nyní tou, která se zkompromitovala. Akta jasně ukazují, že nevládní organizace a akademická obec umožnily nebo ignorovaly ohavné cenzurní činy, často ne proto, že by byly špatné, ale proto, že nápady pocházely od nesprávných lidí.

Starý normál

Trump a brexit jsou často označovány za bod obratu, za velké politické přeskupení, kdy se kulturní elity posunuly doleva a dělnická třída doprava. Nevládní organizace a akademická třída (elity navzdory svým vnitřním narativům) reagovaly tím, že své cíle stále těsněji spojovaly s korporátní a vládní mocí a naopak.

Brexit a Trump vážně narušili autoritu a postavení odborné manažerské třídy. Tyto události byly vysvětlovány jako důsledek špatných herců (rasistů, misogynů, Rusů), hlouposti nebo „dezinformací“. Obvyklá levicová třídní/materialistická analýza byla odhozena ve prospěch jednoduchého příběhu o dobru a zlu.

COVID-19 vše ještě více zkomplikoval. Velká média a velké technologie se zcela vymkly materiální realitě, rozmazaly kritiku, která byla dříve normální, a výslovně zakázaly na sociálních sítích témata, jako je diskuse o možném úniku z laboratoře nebo o vakcínách, které nezastavují přenos viru. Slušná společnost s takovými zákazy souhlasila, mlčela, nebo dokonce, jako v případě projektu Virality a jeho partnerů, cenzuru vedla.

Kádr severoamerických a evropských antidezinformačních elit mezitím pomalu přesvědčoval nevládní organizace v Asii, Africe a Latinské Americe, že jejich největším problémem není příliš malá, ale příliš velká online svoboda, jejímž řešením je větší kontrola ze strany podniků a vlád v zájmu ochrany lidských práv a demokracie.

Vzhledem k tomu, že téměř veškeré finanční prostředky pro tyto iniciativy občanské společnosti pocházejí z USA a Evropy, měly iniciativy ve zbytku světa možnost přijít o financování nebo následovat jejich příkladu. Tolik k „dekolonizaci“ filantropie.

Filantropická kontrola samozřejmě existovala vždy, ale až do roku 2017 jsem s ní měl jen okrajové zkušenosti. Po Trumpovi se do ní vplížilo řízení shora a konformita, která během COVID-19 explodovala. Nepochyboval jsem o tom, že pokud se nepřizpůsobíte oficiálním pandemickým narativům, budete vyřazeni z financování. V EngageMedia jsme se snažili bít na poplach před novým autoritářstvím v našem seriálu [Pandemie kontroly](#) a psali jsme:

„Schválená“ reakce na pandemii byla obhajována za každou cenu. [Zpravodajská média zesměšňovala alternativní názory jako falešné zprávy](#) a dezinformace a platformy sociálních médií odstraňovaly ze svých kanálů protichůdné názory a umlčovaly hlasy, které zpochybňovaly očkovací pasy, výluky a další kontroly.

Zatímco ve většině zemí se omezení nadále zmírňují, v jiných nikoli. Kromě toho je stále připravena velká část infrastruktury a samotné obyvatelstvo je nyní dobře připraveno na nové soubory požadavků, od digitálních průkazů totožnosti až po digitální měny centrálních bank a další.

Takové obavy o práva a přesahy byly v této oblasti bohužel vzácné. Kontrola finančních prostředků v rámci filantropického sektoru, který funguje do značné míry v souladu s vládou, je z velké části příčinou rostoucí konformity v tomto sektoru. Ještě znepokojivější však je, že mnoho, ne-li většina vzdělaných aktivistů a intelektuálů v těchto organizacích souhlasí s nedávným obratem proti svobodě projevu. Když to píšu, vzpomínám si na akci zaměřenou na mediální gramotnost/dezinformace, které jsem se zúčastnil v roce 2021 na jedné australské univerzitě – jeden z účastníků naříkal, že příčinou našich neduhů je přílišná svoboda projevu; všichni čtyři panelisté jeden po druhém souhlasili. Když pomineme všechny peníze, mnoho elitních srdcí a mysli už bylo získáno.

Zároveň se mnozí bojí mít jiný názor a svůj nesouhlas si jen šeptají na chodbách mezi zasedáními. Nad krkem těch, kteří se odchýlí od konsensu, visí sekera zrušení a spouštěči jsou šťastní, že mohou spustit spoušť. Následuje sadistické štěstí, když se nějakému zavrženíhodnému dostane odplaty.

Legitimizací rozsáhlých vládních zásahů do projevů běžných občanů poskytla antidezinformační oblast a její ideologičtí spojenci včetně kanadského Justina Trudeaua, amerického Joea Bidena a bývalé novozélandské premiérky Jacindy Ardern autoritářským režimům mnohem větší oprávnění činit totéž vůči vlastním občanům.

Dezinformace samozřejmě existují a je třeba se jimi zabývat. Největším zdrojem dezinformací jsou však vlády, korporace a stále častěji i samotní odborníci na dezinformace, kteří se prostřednictvím COVID-19 a mnoha dalších záležitostí mýlí ve faktech.

Využití antidezinformace k cenzuře a očerňování oponentů vede přesně k tomu, čeho se odborná třída obávala: ke snížení důvěry v autoritu. Morální zkaženost projektu Virality, který chrání Big Pharma tím, že obhazuje cenzuru skutečných vedlejších účinků vakcín, je více než zarážející. Představte si, že byste to dělali pro automobilku, jejíž airbagy byly nebezpečné, protože by to mohlo způsobit, že by si lidé přestali kupovat auta.

Nebylo to tak vždycky. V minulém století byli hlavními obhájci svobody slova liberálové a pokrokáři, jako jsem já, kteří často hájili práva lidí, jejichž hodnoty se s nimi někdy rozcházely a byly v té době velmi nepopulární pro většinovou americkou společnost, jako například přehnaná policejní kontrola muslimské komunity během války proti terorismu.

Myšlenka, že jednoho dne může být bota na druhé noze, se zdá být pro většinu lidí nepochopitelná i na té nejzákladnější úrovni. Výsledkem je soud klaunů. Zpětná vazba se nepřijímá, obraty se nedělají, nastává epistemologická entropie.

Pokrokáři sice možná věří, že jsou ve vedení, ale já si myslím, že je to spíše tak, že nás využívají. Pod rouškou sociální spravedlnosti se korporátní mašinérie valí dál. Vláda USA a její spojenci, kteří si uvědomili, že informace jsou budoucností konfliktu, pomalu, ale jistě zosnovali převzetí nezávislých, oponentních organizací, které by je měly hlídat.

Někteří tvrdí, že tento posun začal pod hlavičkou „humanitární intervence“, která byla vytvořena pro balkánské konflikty. K dalšímu zintenzivnění došlo, když Condoleezza Riceová poskytla feministické krytí pro invazi do Afghánistánu. Elity se chopí myšlenek, které slouží jejich záměrům, vydlabou je a pustí se do práce. Majetková nerovnost se za vlády COVID-19 výrazně zhoršila, i když se síně moci staly rozmanitějšími. „Pokrokaři“ téměř neřekli ani slovo.

Kulturní změna je jen částečně organická. Projekt Virality ukazuje, jak mocní lidé cynicky využívali dobře míněné myšlenky o ochraně zdraví lidí, zatímco ve skutečnosti chránili a prosazovali zájmy Big Pharma a rozšiřovali infrastrukturu pro budoucí projekty informační kontroly.

V únoru 2021 jsem se sešel s přední organizací proti dezinformacím [FirstDraft](#), která se nyní jmenuje [Information Futures Lab](#) na Brownově univerzitě, abychom projednali spolupráci. Schůzka se stala trapnou, když prohlásili, že filipínská kampaň [#Kickvax](#) je proti očkování. Téměř polovina zaměstnanců EngageMedia a většina vedoucího týmu byli Filipínci. Kampaň se objevila v rozhovorech s nimi, takže jsem věděl, že se ve skutečnosti jedná o protikorupční kampaň zaměřenou na čínskou vakcínu, odtud název: SinoVac + kickbacks = [#Kickvax](#).

Kampaň obsahovala závažná obvinění týkající se zadávacího řízení společnosti SinoVac. V roce 2021 zařadila Transparency International Filipíny na 117. místo v žebříčku korupce ze 180 sledovaných zemí. Levicový aktivismus na Filipínách si dlouhodobě bere na mušku korupci mezi elitami.

Navzdory tomu mi zaměstnanci FirstDraft opět velmi důrazně sdělili, že [#Kickvax](#) šíří dezinformace proti očkování. Dostal jsem odpověď „Jste z vesmíru a/nebo potenciální hrozba?“. -než schůzka skončila. K žádné spolupráci nedošlo.

Z [#TwitterFiles](#) jsem od té doby viděl, jak hluboce se společnost FirstDraft zapojila do snahy potlačit oprávněné otázky týkající se vakcín. Bylo to hlavní zaměření. FirstDraft byli také součástí Trusted News Initiative, jakéhosi projektu Virality pro starší média. Laboratoř Information Futures Lab provozuje projekt, jehož cílem je „[zvýšit poptávku po vakcínách](#)“. Spoluzakladatelka Stefanie Friedhoffová je také součástí Reakčního týmu Bílého domu pro COVID-19.

Nová vize za hranicí reakce

Odstranění vládního financování cenzurně-průmyslového komplexu je prvním zásadním krokem k obnovení svobody slova. Klíčoví představitelé komplexu musí být také předvoláni ke svědectví před Kongresem.

Také západní oligarchové financují obrovské množství cenzurních opatření a mají příliš velkou moc nad politikou a občanskou společností. Je také třeba změnit způsob, jakým fungují daňové úlevy pro filantropii. Neznamená to, že je třeba všechny tyto peníze odstranit, ale měly by být doplňkem, nikoli hlavním chodem.

Občanská společnost se musí přestat přitulovat k velkým technologickým firmám a přijímat od nich obrovské množství peněz. I to vedlo k jejímu uchvácení a oslabení řádné role hlídacího psa.

Samozřejmě bude třeba vyvinout nové finanční modely, které by umožnily vymanit se z této hotovosti, což bude samo o sobě obrovský úkol. Vzhledem k tomu, že značnou část antidezinformační oblasti tvoří v podstatě cenzurní práce, už jenom snížení dostupných prostředků na polovinu bude mít okamžitě velký význam.

Je třeba stanovit jasnější hranice. Obecně nejsem pro deplatformy, ale kdokoli, kdo bere peníze od armády, obranných dodavatelů nebo zpravodajských služeb, by se neměl účastnit akcí občanské

společnosti a lidských práv. To se týká Atlantické rady (včetně DRFlabs), Graphiky, Australského institutu pro strategickou politiku, Centra pro analýzu evropské politiky a mnoha dalších – seznam je dlouhý. Jak se bude databáze „antidezinformačních“ skupin a jejich sponzorů vyvíjet, budou přibývat další.

Je zapotřebí více decentralizovaných, otevřených a bezpečných platforem, aby se zabránilo ovládnutí korporacemi, filantropy a vládou. Lidí, kteří mají k dispozici 44 miliard dolarů, je málo. Výzvou je generování širokého publika, které přivádí tolik uživatelů na velké platformy. Bitcoin ukázal, že takové decentralizované síťové efekty jsou možné, ale je třeba to uskutečnit v oblasti sociálních médií. Zdá se, že Nostr má určitý potenciál.

Ještě větším problémem je kultura, která podporuje rozšířenou cenzuru, zejména mezi jejími dosavadními strážci, pokrokaři, liberály a levicí. Svoboda projevu se stala sprostým slovem právě pro ty, kteří kdysi stáli v čele hnutí za svobodu projevu. Změnit to je dlouhodobý projekt, který vyžaduje ukázat, že svoboda slova je tu především proto, aby chránila bezmocné, nikoliv mocné. Například cenzura pravdivých příběhů o poškození očkováním, kterou provedl Virality Project, nás ponechala napospas dravosti Big Pharma, čímž jsme se stali méně bezpečnými. Větší svoboda projevu by vedla k lepší informovanosti a ochraně společnosti.

Nejdůležitější je vrátit se k pevným zásadám svobody projevu, a to i pro myšlenky, které se nám nelíbí. Jednoho dne bude bota opět na druhé noze. Až ten den přijde, nebude svoboda projevu nepřítelem liberálů a pokrokářů, ale nejlepší možnou ochranou před zneužitím moci.

Hrubé hrany jsou cenou, kterou platíme za svobodnou společnost.

AUTOR: Andrew Lowenthal

[ZDROJ](#)

Překlad: zvedavec.news